A°. 1842. N°. 52.

DONDERDAG DEN 30sten JUNIJ.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 24sten dezer, de Engelsche Schoener *Agais*, Kapt. Thomas Nicholson, van Demerary; Passagiers, Mejufvrouw Catharina de Vries en Zoontje, Mejufvrouwen Sarah A. Hill, Elisabeth Boulliere en dochter en Catharina Charcot en dochter.

Den 25sten, het Schip de *Hoop*, Kapt. J. C. Radeloff, van Amsterdam, hebbende 45 dagen reis; Passagier: de Heer J. J. H. Fischer.

Den 28sten, de Engelsche Stoomboot *ACTEON*, Kapt. C. M. CHAPMAN, laatst van Berbice, Demerary en Barbados, van welke laatste plaats de Brievenmalen van Europa van den 3den Junij zijn overgenomen; *Passagiers*: de WelEdel Gestrenge Heer Edward W. H. Schenley, Echtgenoote en twee Bedienden, komende van Engeland; de WelEdel Gestrenge Heeren Mr. D. Hoola van Nooten en Roepel, komende van Demerary; de WelEdel Heeren Balfour, komende van Engeland, en Taylor, komende van Barbados, en Mejufvrouw Welsh en een kind, komende van Berbice.

UITGEKLAARD.

Den 23sten, de Nd. Am. Brik *Niger*, Kapt. Bates, naar Gloucester; lading: 298 vaten Melassie.

Idem, de Engelsche Sloep *John Bull*, Kapt. John [illegible], naar Demerary.

UITGEZEILD.

Den 29sten, de Engelsche Stoomboot *ACTEON*, Kapt. C. M. CHAPMAN.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 12den Mei, het Schip *Susanna Maria*, Kapt. E. Meijer. — Idem, het Schip *Maria Elisabeth*, Kapt. H. C. Wriborg. — Beide van hier.

ADVERTISSEMENTEN.

Uitgaande Regten.

De Administrateur van Financien, brengt ter kennis van de daarbij belanghebbenden, dat de *prijzen*, waarnaar de *UITGAANDE REGTEN* zullen geheven worden, der gedurende het *Derde* Kwartaal dezes jaars, dezer Kolonie uit te voeren navolgende PRODUCTEN, zijn bepaald als:

Van de *SUIKER* op (5) *Vijf* Centen.
» » *HEELE KOFFIJ* op (30) *Dertig* Centen.
» » *GEBROKEN KOFFIJ* op (20) *Twintig* Centen.
» » *SCHOONE KATOEN* op (29) *Negen en Twintig* Centen.
» » *VUILE KATOEN* op (14½) *Veertien en Een Halve* Centen.
» » *KAKAO* op (14) *Veertien* Centen, per pond Amsterdamsch gewigt. — En
» » *RUM* op (60) *Zestig* Centen, per gallon.

Paramaribo, den 28 *Junij 1842.*

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

Pronuntiatie van Dictums

bij het Collegie van Commissarissen tot de *Onbeheerde Boedels*, op Zaturdag den 2den Julij aanstaande, des voormiddags ten *negen* uren, van de Boedels JACOB DE LEON, en J. H. VAN DER KAMP, en van de geëxisteerd hebbende Firma van KAMPFF en VAN DER KAMP.

Paramaribo den 29 *Juny* 1842.

De Secretaris,
F. C. COBLIJN.

VENDU:

(22283) HEDEN NADEMIDDAG ten 4 ure, in het Sterfhuis van J. J. DUTTENHOFFER aan de *Steenbakkers Gracht*; van *SLAVEN*; een *HUIS* en *ERF* en losse GOEDEREN.

Paramaribo, den 30 *Junij 1842.*

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(22217) Fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen op Donderdag den 7 Julij e. k., door den Vendumeester S. A. C. FLU in het Huis aan de *Wageweg Straat*, La. B. No. 132, publiek doen verkoopen:

De *NALATENSCHAP* van den Heer CORNEILLE SWAVING, en de *GOEDEREN* van den *absenten* WILLIAM GORDON; bestaande in *MEUBELEN*, *LIJFKLEEDEREN*, *DRANKEN* en andere GOEDEREN.

Paramaribo, den 29 *Junij 1842.*

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(22263) Die iets te vorderen heeft van den Boedel wijlen Mejufvrouw M. E. PREE, gelieve daarvan opgave te doen bij den ondergeteekende, om bij accoord bevinding, betaling te erlangen, gelijk mede die aan denzelve verschuldigd zijn, verzocht worden, betaling te komen presteren.

Wijders zal op MORGEN, om 9 uren, ten huize van den Vendum. M. A. KEIJSER, worden verkocht: *eenige MEUBILAIRE GOEDEREN* en *HUISRADEN*, door de overledene nagelaten.

Voorts eenige *ZILVERWERK*, voor rekening die het mogte aangaan.

Zijnde de Goederen op HEDEN, aldaar te bezigtigen.

Paramaribo den 30 *Junij 1842.*

J. GISIUS qq.

TE HUUR:

HET ZIJ GEHEEL OF GEDEELTELIJK.

(22291) Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Keizer Straat*, La. A. No. 158, thans bewoond door de Heeren RIES en TABAK.

Wijders is hetzelve op *favorable conditien* TE KOOP bij

AM. W. OPPENHEIMER qq.

Te Koop:

Eene nieuwe *wane* PONT, lang 50- breed 12- en diep ruim 3 voeten, bijzonder geschikt voor de vaart op de rivier *Saramacca*; te bezigtigen achter het Erf van den Heer J. LIJON, en te bevragen bij

SOESMAN & DE LEON.
(2227[illegible])

Te Koop:

Een *Stanhope PATENT CHAIS*, alsmede een groot *vierriems TENT-CORJAAL* geheel nieuw, met deszelfs toebehooren; te bevragen bij

(22289) CHs. VALLÉE.

(22292) Ontvangen per Kapt. J. C. RADELOFF, en te bekomen bij den ondergeteekende:

Eenige vaten *extra* BOURDEAU WIJN, manden SELTZERWATER, GORT in vaten, BOTER, HAMMEN, Z. M. en LEIDSCHE KAZEN enz.

HOEPELS a Contant.

C. C. GRAANSMA.

(22293) Aangebragt per Kapt. J. C. RADELOFF en te bekomen bij

R. J. GOLLENSTEDE:

Rookspek in kwart tonnen, Hammen, Boter, Z. M. en Leidsche Kazen, Banket, beste Genua en Patent Olie en *extra* goede GARDOES TABAK.

Nog in voorraad:

Diverse *MANUFACTUREN*: Gort in vaten, Stokvisch in halve kippen; — Madera- Roode- en Rhijn Wijnen, punch à l'Arac, Schiedammer Genever, Havana Sigaren en meer andere GOEDEREN.

H. GOUDMAN

Heeft per het Schip *de Hoop*, Kapitein J. C. RADELOFF ontvangen, en biedt *à Contant* te koop aan:

Beste Aardappelen, Ham, Boter, Stolksche- Leidsche- en Edammer Kazen, Zoutvleesch en gerookt Spek in kwart tonnen, Haring, Zoute Visch in tobbetjes, Rolpens en meer andere *PROVISIEN*.

COMPOSITIE KAARSEN, Cigaren in soorten, en diverse andere *GOEDEREN*.

Voorts:

KRUIDENIERS- en GRUTTERS-WAREN. (22260)

⁂ BLOEDZUIGERS; te bekomen bij

(22261) HK. GOUDMAN.

ABM. W. OPPENHEIMER qq.
D. J. SANCHES

(22290) Heeft ontvangen per de laatst gearriveerde Schepen, en biedt te koop aan:

Boter, Rook- en Pekelspek, Saucijsjes, Worst en Rolpens, Broodsuiker, Kaarsen, Koffers en Nesten-Trommels, vilten Hoeden, Parapluis van 26 tot 30 duimen, marokeinen en satijnen zwarte en witte Dames Schoenen, Jongens en Meisjes Kinderen lederen dito, Neteldoek, Cambricks en witte garen Dril.

Stellen *PAARDENHARE MATRASSEN*, *VEERE BEDDEN*, *KUSSENS* en *PELUWEN*.

Regts en *links* DAKPANNEN, KALK en CEMENT, Hollandsche DEELEN van 20 à 25 voeten, dito LATTEN van 15 à 20 voeten.

Nog in voorraad:

JENEVER en ROODE WIJN in kisten en per dozijn.

Paramaribo, den 23 *Junij 1842.*

Het Koffertje van GUSTAAF III, Koning van Zweden.

[*Getrokken uit eene Nota, door een' Zweed aan de* Gazette de France *ingezonden.*]

(*Vervolg en slot van No. 50*)

De aandoening en vermoeijenis van deze bezorging was van ongunstigen invloed op den toestand van den Koning, die dadelijk na den afloop zeer verergerde.

De personen, die den Koning omgaven, verwonderden zich zeer, dat hij den Kroonprins niet tot zich toeliet, en deze hield niet op, met de diepste droefenis naar de redenen, waarom hij verwijderd werd gehouden, te vragen. Ook de Koningin had nog niet kunnen verkrijgen van toegelaten te worden. Men scheen beducht dat de overmaat van hare smart den lijder, die bovenal stille rust behoefde, te zeer zou kunnen schokken.

In weerwil van de pogingen der heelkundigen, was het hun onmogelijk, de ijzeren spijkers, die in het ligchaam gedrongen waren uit de wond te halen, en hunne pogingen, veroorzaakten den Koning onlijdelijke pijnen. Den 28sten, in den morgenstond, openbaarde zich het koudvuur; zijn gelaat en zijne stem waren geheel veranderd Aan den Kamerheer *Benzelstjerna* werd de droeve taak opgedragen, om den lijder te verkondigen, dat zijn toestand wanhopig was, en dat zijn leven ten einde spoedde. Er volgde een ijlen, hetwelk evenwel tegen den middag, als wanneer zijn lijden ook minder hevig scheen, weder bedaarde. Hij vroeg naar zijnen broeder. Deze naderde, knielde voor het ledikant en zijne tranen beletten hem het spreken. Al de overigen, die zich in het vertrek bevonden, verwijderden zich, om het afscheid nemen der beide broeders niet te storen. De Koning verzocht hen, het vertrek geheel te verlaten en bleef meer dan een uur alleen met zijnen broeder. — De geneesheeren, weder binnen gekomen zijnde, verzochten den hertog, dat hij zich thans zoude verwijderen, alzoo de hevige aandoening van den Koning zijn lijden noodwendig moest verzwaren en het noodlottig oogenblik verhaasten.

Tegen den avond werd de Koninklijke lijder meer bedaard. Zijn kapelaan, die zich aan zijn ledikant bevond, verzuimde niets van hetgeen hem tot verzachting en vertroosting kon verstrekken; maar zijn lijden was zoo hevig, dat deze zijn laatste nacht hem eene eeuw van folteringen moet hebben toegeschenen.

In den ochtend van den 29sten ontving hij de bediening, naar het gebruik der Luthersche Kerk. Deze plegtigheid volbragt zijnde, werd de Koningin tot hem toegelaten; maar hoe moet het schouwspel haar tot in de ziel hebben gegrepen: die Vorst, nog zoo kort geleden een der kloekste en der schoonste mannen, daar lag hij thans, bleek en misvormd, op het sterfbed.

Ofschoon men de Koningin verwittigd had van de vreesselijke verandering, die haren gemaal bijna onkenbaar voor haar zou maken, ontsnapte haar niettemin een gil van schrik, en zou zij op den grond zijn ter neder gestort, zoo Hertog Karel haar niet had opgevangen en naar eenen stoel had gedragen, op welken zij in onmagt viel. Toen zij weder tot zich zelve gekomen was, wenkte de Koning haar dat zou zij naderen, en aan de omstanders, dat zij zich zouden verwijderen. Wat er bij dit droevig onderhoud is omgegaan, weet men niet. Men had er in gestemd, eerst toen de laatste vonk van leven op het punt was van den Koning te verlaten, het kon dus niet dan kortstondig zijn. De Hertog geleidde de Koningin naar hare vertrekken terug. Een digte sluijer bedekte haar het gelaat, maar het gesnik van haar geween, haar hijgen en haar waggelende tred gaven maar al te zeer de hevige droefenis, aan welke zij ten prooi was, te kennen.

Dit onderhoud verhaastte welligt het sterfuur des Konings. Na het vertrek der Koningin sprak hij niet meer. Het ademhalen werd al meer en meer moeijelijk, en nog binnen het uur gaf hij, in de hevigste pijnen, den geest. De getuigen zijner laatste oogenblikken waren zijn eerste kapellaan, zijn eerste geneesheer en de Kamerheer *Benzelstjerna*. De kapellaan, de handen en de oogen ten hemel heffende, riep in hevige aandoening uit: »De Heere zij geloofd, zijn tijdelijk lijden heeft een einde; moge zijn ziel in vrede rusten!" De kamerheer en geneesheer herhaalden beide plegtig en overluid, *Amen! Amen!*

Zoodanig was het uiteinde van den Vorst, die een der grootste sieraden van den Zweedschen troon is geweest.

Diep, maar verschillend van aard, was de indruk, welken het berigt van dezen dood in de onderscheiden landen van Europa te weeg bragt. In de meeste staten werd hij opregtelijk betreurd, in alle deed men zijne uitmuntende hoedanigheden regt wedervaren, maar bij de in de Frankrijk zegevierende omwentelings-partij, ging dit gemengd met een gevoel van vreugde, van zich van zulk eenen vijand verlost te zien, en Keizer *Leopold* insgelijks onverwacht overleden zijnde, zag die partij in deze beide gebeurtenissen niet anders dan eene verbetering van kans voor haar, om de omwenteling tot stand te brengen. De koningsgezinden in Frankrijk waren daar en tegen geheel ter neder geslagen. »In het Noorden, zeiden zij, is het thans ledig."

Zoo als wij bij den aanvang zeiden, is het den 30sten Maart ll. geweest, dat te Upsal de opening plaats gehad moet hebben van het koffertje, waarin *Gustaaf III*, alvorens den geest te geven, de papieren, die eenig gewigtig geheim schenen te bevatten, heeft doen sluiten. Het geheim zal derhalve nu weldra aan het licht komen. De vijanden van *Gustaaf*, hem tot in den dood vervolgende, hebben het gerucht verspreid, dat het geheim de geboorte betrof van den ongelukkigen Gustaaf Adolf, die zich in 1809 van den troon heeft zien stooten, maar tot zulk eenen laster bestaat niet de minste grond van wezenlijk vermoeden en zij, wier omgang met *Gustaaf IV* hen in staat stelde hierover te oordeelen, hebben steeds zoo in zijnen edelen aard als in zijne gelaatstrekken, den waren afstammeling zijner doorluchte voorgangeren op Zweedschen troon erkend.

(*Amsterdamsche Courant.*)

Onder al de gebeurtenissen, in de laatstverloopene jaren voorgevallen, is er ontegenzeggelijk geene, die zoo in zich zelve, als wat betreft den indruk, dien zij maakt, en de gevolgen, welke zij hebben kan, van een hooger aanbelang is dan de onderneming, het aanvankelijk geluk en de daarop gevolgde vreesselijke tegenspoed der Engelschen in Midden-Azie. Het opzigt tot de geheele toedragt dezer zaak, bij velen slechts half begrepen of onvolledig bekend, deelt het jongste nummer van het verdienstelijke tijdschrift la Revue des deux Mondes een overzigt mede, hetwelk allezins verdient ook aan buitenlandsche lezers bekend te worden, en dat wij daarom, hoezeer het eenigzins uitvoerig is, hier laten volgen.

Veroveringen en tegenspoeden der Engelschen in Midden-Azië.

Engeland heeft zijn Moskou in het hart van Azie gevonden. Het is eene der vreesselijkste rampen, waarvan de geschiedenis zijner heerschappij in Indië gewaagt. Zijn beste bloed heeft er gestroomd; zijne roemrijkste kinderen liggen onder de sneeuw van Cabool begraven. Alexander Burnes de held van den Indus, is er, slechts vijf en dertig jaren oud, gesneuveld, ellendiglijk door eenen woesten barbaar omhals gebragt; de Engelsche vertegenwoordiger is verraderlijk vermoord, op het oogenblik dat hij zich door de trouw van het regt der volken gedekt waande; en geheel een Engelsch leger, vijf duizend man sterk, na twee maanden lang aan veertig duizend opstandelingen het hoofd geboden te hebben, van leeftogt, van brand, van ammunitie ontbloot, in het hart van het gebergte te midden van ondoordringbare sneeuw verlaten, geenen bijstand kunnende hopen voor den terugkeer der lente, is, toen het eindelijk zich door den vijand henen wilde slaan, bijna tot op den laatsten man vernietigd. In één oogenblik heeft Engeland de vrucht van drie jaren inspanning, den prijs van verscheiden honderde millioenen schats verloren; de begoocheling zijner magt heeft eenen vreeselijken schok geleden, die door geheel Azie weêrgalmen zal, en hetgeen voor Engeland het verderfelijkst zal wezen, is dat het, ten koste van nieuwe schatten en van nieuwe legers, den ondankbaren, onvruchtbaren arbeid zijner veroveringen aan gene zijde van den Indus op nieuw zal moeten beginnen. De Engelschen te Cabool, even gelijk de Franschen te Moskou, waren te midden van bevolkingen ingedrongen, die zwijgende zich achter hen toesloten, in afwachting van het oogenblik dat zij hen zouden kunnen versmoren; te Cabool, even als te Moskou, is de opstand plotseling, eenparig, onverzoenlijk geweest, hij was de onweêrstaanbare aandrang van geheel eene natie, die zich tegen vreemde overheersching verhief; en eindelijk, een laatste trek van gelijkheid is, dat de vijand, welke de Engelschen in het hart van Midden Azie gingen opzoeken, dezelfde was, dien de Franschen aan Europa's uiteinde gingen aantasten, Rusland.

Nog weinige dagen geleden dronken Ruslands vertegenwoordigers en de Engelsche ministers broederschap op een feestmaal te London, en tezelfder tijd vervolgden de beide volken, in de uitgestrekte wildernissen van Midden Azie, dien heimelijken, onophoudelijken, onvermoeibaren worstelstrijd, dien zij er reeds sedert eeuwen begonnen hebben, en die er hen bovenal aangezigt tegen aangezigt zal overstellen. Afghanistan is het hoofdtooneel van dien kamp; het is de groote reisweg naar Indie, de weg, dien alle veroveraars hebben ingeslagen, en steeds is het voor de Engelsche magt eene vraag van leven of dood geweest, te beletten dat eenige andere invloed dan de hare in dit gedeelte van Midden-Azie kwam te heerschen. Nimmer heeft het er naar verovering van grondgebied getracht, immers is het reeds maar al te zeer met de uitgebreidheid zijner Indische bezittingen verlegen; toen het, in 1838, besloot eene expeditie naar gene zijde van den Indus te zenden, om Schah-Soedja op den troon der Afghans te herstellen, deed het zulks niet eer, dan nadat Ruslands heimelijke trekken, door Perzie op Afghanistan aan te schennen, aan hetzelve geene andere keus meer hadden overgelaten: want hetgeen den Russischen invloed des moeijelijkst deed vatten en bestrijden, is dat Rusland niet meer regtstreeks tusschen beide komst en slechts verschijnt onder de kleur en vlag van Perzie, dat het onder zijne hand heeft. Reeds in 1836 vinden wij, hoe de Heer Ellis, Engelsche zaakgelastigde te Teheran, aan Lord Palmerston schrijft: »Ik heb de vaste en uitgemaakte overtuiging, dat de Engelsche regering de uitbreiding der Persische monarchij in de rigting naar Afghanistan niet kan gedoogen, zonder Indiëns binnenlandsche rust in de waagschaal te stellen, want die uitbreiding zou den invloed van Rusland aan den drempel zelven van ons rijksgebied brengen; en daar Perzie of niet wil, of niet durft, met Groot-Brittannie in een nauw verbond te treden, zoo moet onze staatkunde zijn, het niet langer als een buitenwerk tot Indiën's verdediging te beschouwen, maar als de eerste linie, van waar de aanval tegen ons begonnen zal."

(*Het vervolg hierna.*)

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.